

Tymczasowe cele ochrony dla siedlisk przyrodniczych i gatunków zwierząt będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053

L.p.	Siedlisko przyrodnicze/gatunek	Parametr/wskaźnik stanu ochrony ¹	Cel ochrony ²	Uwagi
1.	91E0 łągi wierzbowe, topolowe olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albobfragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i> , olsy źródłiskowe)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 190 ha) z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. Kombinacja florystyczna zubożona, lecz oparta na gatunkach typowych dla łągów	Lista gatunków charakterystycznych dla siedliska przyrodniczego. Ocena wskaźnika na U1 - kombinacja florystyczna zubożona, lecz oparta na gatunkach typowych dla łągów. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z Monitoringiem siedlisk przyrodniczych GIOŚ. Zubożona kombinacja florystyczna wynika z lokalnych uwarunkowań siedliskowych i często stanowi charakterystyczną cechę typową dla tych siedlisk w obszarze. W obecnych uwarunkowaniach siedliskowych nie jest możliwe osiągnięcie w dłuższej perspektywie czasowej wskaźnika na poziomie FV.
		Gatunki dominujące	Osiągnięcie oceny wskaźnika na poziomie co najmniej U1. We wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym	Wskaźnik kardynalny. Właściwy stan ochrony na stanowisku wymaga aby w każdej warstwie dominowały gatunki typowe dla łągów.

¹ Parametry/wskaźniki stanu ochrony, odrębne dla każdego siedliska lub gatunku, zostały oparte na podstawie wskaźników stanu zachowania zawartych w metodyce monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, i raportów, o których mowa w art. 38 tej ustawy.

² Cel ochrony uwzględnia najnowsze z dostępnych oceny stanu zachowania dla poszczególnych wskaźników, które posłużyły do określenia Przedmiotów celu ochrony.

		są zaburzone relacje ilościowe (dominacja facjalna)	<p>Ocena wskaźnika na U1 - we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym są zaburzone relacje ilościowe (dominacja facjalna).</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p> <p>Ze względu na lokalne warunki siedliskowe nie jest możliwe osiągnięciu oceny FV dla wskaźnika. W związku z powszechnie praktykowaną ochroną bierną tego siedliska wykluczającą bezpośrednią ingerencję nie przewiduje się w długiej perspektywie czasu istotnych zmian w relacjach ilościowych gatunków typowych. Natomiast dominacja facjalna często jest spowodowana lokalnymi warunkami siedliskowymi i stanowi charakterystyczny element struktury tego siedliska w obszarze.</p>
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Osiągnięcie oceny FV. <1% i nieodnawiające się	<p>Lista gatunków znajdujących się poza swoim naturalnym zasięgiem.</p> <p>Ocena wskaźnika na FV - <1% i nieodnawiające się.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 90% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z Monitorowaniem siedlisk przyrodniczych GIOŚ.</p> <p>W chwili obecnej wskaźnik oceniono na U1 natomiast docelowo, w dłuższej perspektywie czasu wskaźnik można osiągnąć ocenę FV.</p>
	Martwe drewno (łączne zasoby)	Osiągnięcie oceny FV. >20 m ³ /ha	<p>Wskaźnik uwzględnia martwe drewno stojące i leżące od grubości 7 cm w cieńszym końcu.</p> <p>Ocena wskaźnika na FV - >20 m³/ha.</p>

			<p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z Monitoringiem siedlisk przyrodniczych GIOŚ.</p> <p>Obecna ocena U2. Odtworzenie zasobów martwego drewna jest możliwe w dłuższej perspektywie czasu, kilku dekad.</p>
	<p>Martwe drewno wielkowymiarowe (leżące lub stojące >3m długości i > 50 cm średnicy) Próg grubości obniżany do 30 cm gdy z przyczyn naturalnych drzewa nie dorastają do 50 cm grubości</p>	<p>Osiągnięcie oceny FV. >5 szt./ha</p>	<p>Wskaźnik rejestruje obecność grubych kłód - makrosiedliska niezbędnego dla najbardziej wymagających organizmów ksylobiontycznych.</p> <p>Ocena wskaźnika na FV- >5 szt./ha</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z Monitoringiem siedlisk przyrodniczych GIOŚ.</p> <p>Obecna ocena U2. Odtworzenie zasobów martwego drewna jest możliwe w dłuższej perspektywie czasu, kilku dekad.</p>
	<p>Pionowa struktura roślinności</p>	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. Antropogenicznie zmieniona lecz zróżnicowana</p>	<p>Wskaźnik wyraża opisowo strukturę drzewostanu.</p> <p>Ocena wskaźnika na U1 – antropogenicznie zmieniona lecz zróżnicowana.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 50% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z Monitoringiem siedlisk przyrodniczych GIOŚ.</p> <p>Ze względu na lokalne warunki siedliskowe nie jest możliwe osiągnięciu oceny FV dla wskaźnika. Mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwego funkcjonowania infrastruktury przesyłowej (linie energoelektryczne), drogowej (mosty) przeciwpowodziowej (wały przeciwpowodziowe)</p>

				<p>niemożliwe jest wyeliminowanie ingerencji w strukturę (głównie drzewostan) siedliska. Ingerencja ta dotyczy części płatów jednak przekłada się na całościową ocenę wskaźnika. Ze względów społeczno-gospodarczych nie można wyeliminować koniecznych ingerencji w strukturę tego siedliska.</p>
		Reżim wodny (w tym rytm zalewów, jeśli występują)	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Dynamika zalewów i przewodnienie podłoża normalne z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/ zbiorowiska roślinnego</p>	<p>Wskaźnik kardynalny, charakteryzuje podstawowy dla łągów czynnik ekologiczny. Ocena wskaźnika FV - dynamika zalewów i przewodnienie podłoża normalne z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/ zbiorowiska roślinnego. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z Monitorowaniem siedlisk przyrodniczych GIOŚ.</p>
		Naturalne odnowienie drzewostanu	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Tak, obfite</p>	<p>Wskaźnik wyraża obecność odnowienia naturalnego powstającego spontanicznie. Ocena wskaźnika na FV – tak, obfite. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25% powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
2.	1130 boleń <i>Aspius aspius</i>	Populacja	<p>Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 2 stanowiskach</p>	<p>Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze Natura 2000 boleń występuje w całym odcinku Wisłoki, jednak informacje o jego obecności i zagęszczeniu pochodzą głównie od wędkarzy. Ze względu na preferencje siedliskowe gatunku (głębokie odcinki rzeki) i dużą płochliwość, jest trudny do odłowienia klasycznymi metodami badawczymi wykorzystującymi agregaty połowowe. Złowione</p>

				<p>w trakcie niniejszych badań osobniki to głównie narybek świadczący o odbywanym w tej rzeki tarle. Prawdopodobnie stan populacji jest umiarkowanie dobry. Na podstawie ankiet wędkarskich można wywnioskować, że gatunek regularnie jest poławiany na tym odcinku rzek i populacja jest niezbyt liczna, ale stabilna.</p>
		Jakość hydromorfologiczna	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: ≤ 3,4 pkt</p>	<p>Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na U1 - uzyskanie średniej ≤ 3,4 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
3.	1145 piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	Populacja	<p>Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 2 stanowiskach</p>	<p>Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze występuje w Starym Brniu i dolnym odcinku potoku Ruda. Na stanowiskach, na których występuje, populacja jest niewielka. Stan zachowania trudny do określenia. Występowanie w innych ciekach niż Stary Breń ma związek z bliskością stawów (w tym hodowlanych), gdzie piskorz może być liczny.</p>
		Jakość hydromorfologiczna	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: 1,0-2,5 pkt</p>	<p>Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na FV – uzyskanie średniej 1,0-2,5 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
4.	5264 brzana karpacka <i>Barbus carpathicus</i>	Populacja	<p>Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 2 stanowiskach</p>	<p>Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053.</p>

				W obszarze Natura 2000 brzanka występuje w całym odcinku Wisłoki. Populacja jest niezbyt liczna, ale stabilna. Struktura populacji prawidłowa, mimo występowania na granicy zasięgu. W dopływach nie stwierdzono gatunku.
		Jakość hydromorfologiczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: ≤ 3,4 pkt	Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na U1 - uzyskanie średniej ≤ 3,4 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
5.	1149 koza <i>Cobitis taenia</i>	Populacja	Nie określa się. Konieczna zmiana SDF.	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053 Liczebność gatunku w obszarze nie jest znana (XX). W trakcie prowadzonej inwentaryzacji w 2019 r. nie potwierdzono występowania gatunku w obszarze na żadnym z 14 wytypowanych reprezentatywnych stanowisk. W związku z powyższym proponowane jest obniżenie oceny stanu populacji w SDF na D.
6.	1163 głowacz białopletwy <i>Cottus gobio</i>	Populacja	Nie określa się. Konieczna zmiana SDF.	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053. Liczebność gatunku w obszarze nie jest znana (XX). W trakcie prowadzonej inwentaryzacji w 2019 r. nie potwierdzono występowania gatunku w obszarze na żadnym z 14 wytypowanych reprezentatywnych stanowisk. W związku z powyższym proponowane jest obniżenie oceny stanu populacji w SDF na D.
7.	1096 minóg strumieniowy <i>Lampetra planeri</i>	Populacja	Nie określa się. Konieczna zmiana SDF.	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053.

				Liczebność gatunku w obszarze nie jest znana (XX). W trakcie prowadzonej inwentaryzacji w 2019 r. nie potwierdzono występowania gatunku w obszarze na żadnym z 14 wytypowanych reprezentatywnych stanowisk. W związku z powyższym proponowane jest obniżenie oceny stanu populacji w SDF na D.
8.	2484 minóg ukraiński <i>Eudontomyzon mariae</i>	Populacja	Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 3 stanowiskach	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze został wykazany dopiero w ostatnich latach. Możliwe jest zatem, że gatunek pojawił się stosunkowo niedawno i wyparł minoga strumieniowego. Drugie możliwe wyjaśnienie to niepoprawna identyfikacja gatunku w przeszłości – być może minogi ukraińskie zostały oznaczone jako minogi strumieniowe.
		Jakość hydromorfologiczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV na min. 3 stanowiskach. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: 1,0-2,5 pkt	Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na FV – uzyskanie średniej 1,0-2,5 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
9.	5339 różanka <i>Rhodeus amarus</i>	Populacja	Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 1 stanowisku	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami gatunek umiarkowanie liczny niektórych odcinkach Wiśłoki. Gatunek charakteryzuje się dużymi naturalnymi wahaniami liczebności.
		Jakość hydromorfologiczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV na min. 1 stanowisku. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka	Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku.

			przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: 1,0-2,5 pkt	Ocena wskaźnika na FV – uzyskanie średniej 1,0-2,5 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
10.	6144 kielb białopłetwy <i>Romanogobio albiginnatus</i>	Populacja	Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 2 stanowiskach	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze występuje w całym odcinku Wiśłoki. Populacja prawdopodobnie dość liczna. Struktura populacji prawidłowa, mimo występowania na granicy zasięgu. W dopływach go nie stwierdzono. Stan populacji jest dobry.
		Jakość hydromorfologiczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: ≤ 3,4 pkt	Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na U1 - uzyskanie średniej ≤ 3,4 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
11.	1146 koza złotawa <i>Sabanejewia aurata</i>	Populacja	Utrzymanie populacji gatunku w obszarze. Występowanie gatunku na min. 2 stanowiskach	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. W obszarze występuje w całym odcinku Wiśłoki. Populacja prawdopodobnie dość liczna. Struktura populacji prawidłowa. Stan populacji jest dobry. Siedliska wydają się być zachowane w stanie dobrym.
		Jakość hydromorfologiczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średnia z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku: ≤ 3,4 pkt	Wskaźnik określa średnią arytmetyczną z ocen 6 elementów hydromorfologicznych: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieku. Ocena wskaźnika na U1 - uzyskanie średniej ≤ 3,4 pkt z ocen 6 w/w elementów. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.

12.	1032 skójka gruboskorupowa <i>Unio crassus</i>	Liczebność	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. >10 os./1m biegu rzeki	Źródło danych: Dokumentacja PZO dla obszaru Natura 2000 Dolna Wiśłoka z Dopływami PLH180053. Wskaźnik określa liczbę osobników na mb cieku. Ocena wskaźnika na FV- >10 os./1m biegu rzeki Przeprowadzone badania terenowe wykazały, że w odcinkach Wiśłoki, objętych granicami obszaru, znajduje się niezwykle silna i dynamiczna populacja badanego gatunku. Wskaźniki stanu populacji pozwoliły ocenić ją na FV.
		Struktura wiekowa	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Obecne osobniki w wieku przedzrodzonym (które mają najwyżej 3 lata) co świadczy o tym, że populacja rozradza się	Wskaźnik określa liczbę osobników w danej klasie wieku. Ocena wskaźnika na FV- obecne osobniki w wieku przedzrodzonym (które mają najwyżej 3 lata) co świadczy o tym, że populacja rozradza się. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Struktura wielkości ciała	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Obecne osobniki w całym zakresie wyróżnionych klas długości muszli do 30 mm, jak i w zakresie 30-60mm i większe – powyżej 60 mm	Wskaźnik określa liczbę osobników w danej klasie długości muszli podanej w mm. Ocena wskaźnika na FV- obecne osobniki w całym zakresie wyróżnionych klas długości muszli do 30 mm, jak i w zakresie 30-60mm i większe – powyżej 60 mm. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Zasiedlenie odcinka rzeki	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. 100-60%	Wskaźnik określa procentowy udział kontroli, w których wykryto <i>Unio crassus</i> w stosunku do wszystkich przeprowadzonych. Ocena wskaźnika FV– 100-60%. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.

Właściwy stan ochrony - pojęcie używane w ochronie przyrody w Unii Europejskiej, w tym szczególnie w ochronie obszarów Natura 2000 Stan siedliska przyrodniczego, przy którym naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się, struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdują się we właściwym stanie ochrony.

Stan gatunku, przy którym dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Pojęcie może być stosowane zarówno do krajowych i regionalnych zasobów siedlisk przyrodniczych i gatunków, jak i do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków w obszarze Natura 2000.

W obszarze Natura 2000 osiągnięcie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych i gatunków, będących w nim przedmiotami ochrony, jest celem strategicznym ochrony obszaru.

W praktyce właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- powierzchnia siedliska nie zmniejsza się, ani nie jest antropogenicznie pofragmentowana;
- ekosystem jest w dobrym stanie, brak znaczących zaburzeń, zachodzą typowe dla ekosystemu procesy ekologiczne, stan typowych gatunków jest właściwy, różnorodność biologiczna związana z ekosystemem jest niezubożona;
- brak jest zagrożeń i negatywnych trendów wobec siedliska przyrodniczego. Zachowanie siedliska w stanie niepogorszonym w perspektywie co najmniej 10-20 lat jest niemal pewne.

Natomiast właściwy stan ochrony gatunku w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- liczebność jest stabilna w dłuższym okresie (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjał obszaru oraz struktura wiekowa, rozrodczość i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy;
- wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku;
- brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne.

Jeżeli którykolwiek z tych warunków nie jest spełniony, to stan ochrony określa się jako niezadowolający lub zły, zależnie jak poważne są odchylenia od powyższych warunków. Właściwy stan ochrony oznacza się symbolem FV i kolorem zielonym, stan niezadowolający symbolem U1 i kolorem pomarańczowym, a stan zły - symbolem U2 i kolorem czerwonym.